

RAAD VAN GOUVERNEURS

**JAARVERSLAG VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN
DE BOEKHOUDING
OVER HET BOEKJAAR 2009**

COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING

JAARVERSLAG AAN DE RAAD VAN GOUVERNEURS over het boekjaar 2009

Inhoudsopgave:

1.	INLEIDING	1
2.	COMPLIANCE EN TOEZICHT OP RISICO'S	1
2.1	Naleving van de wet- en regelgeving	1
2.2	Kader voor naleving van beste bankpraktijken door de EIB	2
2.3	Risicobeheer	3
2.4	Acties ondernomen naar aanleiding van eerdere verslagen van het Comité	4
3.	CONTROLE EN VERSLAGLEGGING	5
3.1	Toezicht op de controlewerkzaamheden.....	5
	3.1.1. <i>Externe accountants</i>	6
	3.1.2. <i>Interne Audit</i>	6
3.2	De jaarrekeningen per 31 december 2009 en de jaarlijkse verklaringen van het Comité ter controle van de boekhouding.....	7
3.3	Aandachtspunten voor het Comité in 2010	8
4.	CONCLUSIES	9

1. INLEIDING

Na de inwerkingtreding van de nieuwe statuten in december 2009, als onderdeel van het Verdrag van Lissabon, is het Comité ter controle van de boekhouding (hierna: het Comité) versterkt en is een aantal nieuwe taken toegevoegd aan zijn mandaat. Naast de hoofdtaak van het Comité, het controleren van de financiële verslaggeving van de Bank, ziet het Comité op grond van de nieuwe statuten erop toe dat de Bank haar activiteiten uitvoert conform de beste bankpraktijken. Voorts is het aantal leden van het Comité uitgebreid van drie naar zes. Tevens biedt het reglement van orde de mogelijkheid om waarnemers bij het Comité te benoemen op grond van hun bijzondere deskundigheid, met name op het gebied van bancair toezicht.

Krachtens de statuten en het reglement van orde brengt het Comité ieder jaar aan de Raad van Gouverneurs verslag uit van zijn werkzaamheden. In dit verslag wordt een samenvatting gegeven van de werkzaamheden die het Comité sinds zijn vorige verslag heeft verricht, en van de maatregelen die zijn ondernomen naar aanleiding van de vorig jaar gedane aanbevelingen. Daarnaast worden voor de komende periode de belangrijkste aandachtspunten belicht.

Het Comité heeft over het boekjaar 2009 verklaringen afgelegd met betrekking tot de jaarrekeningen van:

- EIB-Groep, geconsolideerd conform IFRS,
- EIB-Groep, geconsolideerd conform de algemene beginselen van de EU-Richtlijnen¹,
- Bank, statutair,
- Investeringsfaciliteit,
- FEMIP-Trustfonds,
- EU-infrastructuurtrustfonds voor Afrika,
- Trustfonds van de investeringsfaciliteit voor het Europees nabuurschapsbeleid.

Het Comité stelt in zijn verklaringen naar beste weten en kunnen vast, dat de voor deze entiteiten opgestelde jaarrekeningen een getrouw en rechtmatig beeld geven van de financiële posities van deze entiteiten, alsmede van de resultaten en de kasstromen over het desbetreffende boekjaar.

2. COMPLIANCE EN TOEZICHT OP RISICO'S

Om zich een goed beeld te vormen van de jaarrekeningen, beoordeelt het Comité de toereikendheid en doelmatigheid van de systemen die de Bank heeft op het gebied van risicobeheer en interne controle, evenals het proces waarmee erop wordt toegezien dat de Bank de geldende normen en procedures naleeft. De reguliere controlewerkzaamheden zijn gedelegeerd aan een door het Comité aangesteld extern accountantsbureau.

Om de regelmatigheid van de verrichtingen van de Bank te controleren, zoals vastgelegd in het reglement van orde, voert het Comité regelmatig overleg met het management, analyseert en bespreekt het de documentatie die het ontvangt omtrent de activiteiten van de Bank, waaronder reguliere managementverslagen, documenten van de Raad van Bewind, interne en externe controleverslagen, samenvattingen van de notulen van de Directie en de Raad van Bewind alsmede technische stukken over relevante onderwerpen, en bespreekt het deze zaken met de diensten van de Bank. De agendapunten van het Comité zijn opgesteld met als doel het Comité een goed inzicht te verschaffen in de activiteiten van de Bank gedurende het boekjaar. Het Comité formuleert vragen en verlangt specifieke analyses, zodat het in staat is de risico's te beoordelen van de diverse ontwikkelingen bij de Bank.

2.1 Naleving van de wet- en regelgeving

Als bijdrage aan de internationale inspanningen om de integriteit van de financiële markten te verbeteren, heeft de Bank haar beleid inzake offshore financiële centra, dat voor het eerst in 2005

¹ In dit rapport verder aangeduid met "conform EU-richtlijnen"

* - in 2009 voor het eerst opgesteld

werd geformuleerd, aangepast. Op grond van het gewijzigde beleid dient bij alle activiteiten van de bank, d.w.z. het in- en uitlenen van geld en het liquiditeitenbeheer, te worden uitgegaan van een verhoogde mate van waakzaamheid en van strikte gedragsnormen.

Het Comité wordt op de hoogte gesteld van alle gevallen van interne fraude of mogelijke aantasting van de reputatie van de Bank. In 2009 zijn de werkzaamheden op het gebied van doorlopend fraude-onderzoek verder opgevoerd. Het Comité is zeer te spreken over de proactieve benadering van de Bank op het gebied van fraudeonderzoek. Zo is onlangs een methode ontwikkeld waarmee proactieve integriteitsbeoordelingen kunnen worden uitgevoerd, zodat kan worden vastgesteld of de EIB-middelen daadwerkelijk worden aangewend voor de daartoe bestemde doelen. De proactieve onderzoeken zullen naar verwachting bredere problemen en tekortkomingen in de processen aan het licht brengen, en zo bijdragen aan het verbeteren van de projectvoorbereiding en -uitvoering in de toekomst.

Het Comité heeft niet vernomen dat er met betrekking tot de naleving van de wet- en regelgeving problemen zijn geweest, die van invloed zouden zijn op de jaarrekeningen.

2.2 Kader voor naleving van beste bankpraktijken door de EIB

Met de nieuwe statuten zijn de taken van het Comité uitgebreid en dient het Comité er thans mede op toe te zien dat de activiteiten van de Bank conform de beste bankpraktijken worden uitgevoerd.

In ons vorige verslag aan de Raad van Gouverneurs (juni 2009) hebben wij de methodologische benadering van ons toezicht uiteengezet. Na de diensten van de Bank hierover te hebben geraadpleegd, hebben wij een kader ontworpen betreffende de beste bankpraktijken die op de EIB van toepassing zijn. De diensten van de Bank werken momenteel aan het vastleggen van de processen voor uitvoering en toezicht. Het kader zelf is door de Directie en de Raad van Bewind goedgekeurd.

Bronnen. Om de toepasselijke bronnen van de beste bankpraktijken te kunnen vaststellen, hebben we onderstaande hiërarchie van wet- en regelgeving als uitgangspunt genomen.

- 1) De kernwetgeving van de EU: a) het EU-Verdrag, b) de statuten van de EIB, welke integraal onderdeel uitmaken van het Verdrag, evenals c) het reglement van orde;
- 2) De voor de bankensector verplicht gestelde normen (waaronder EU-Richtlijnen, nationale wetgeving) die door de EU zijn aanvaard, gelden als beste bankpraktijken voor de EIB. Als EU-instelling dient de EIB de toepasselijke EU-Richtlijnen of -regels na te leven, voorzover de EU-wetgeving niet in strijd is met internationaal geldende normen;
- 3) Overige bronnen van beste bankpraktijken zijn voor de EIB de richtlijnen van toezichthouders (waaronder nationale toezichthouders of het Comité van Bazel) en de in de bankensector geldende beste praktijken, die ontwikkeld zijn door bijvoorbeeld het Institute of International Finance (IIF) of de Europese Federatie van banken. Deze beste bankpraktijken zijn weliswaar niet verplicht gesteld, maar indien voor de toepassing ervan wordt gekozen, dienen zij overeenkomstig de algemeen geldende regels van beste bankpraktijken te worden toegepast.

Bovengenoemde bronnen hebben betrekking op gebieden waarvoor de beste bankpraktijken op structurele wijze kunnen worden vastgesteld en beoordeeld:

- kapitaalvereisten;
- grote uitstaande posities;
- risicobeheer, interne controle en operationele risico's;
- bestuurlijke aspecten;
- beheer van de liquiditeitsrisico's;
- voorkomen van witwassen en tegengaan van financiering van terrorisme;
- waarderingsgrondslagen;
- reële waarde en transparantie;
- continuïteit van de bedrijfsvoering;
- alert zijn op onverantwoord handelen;
- markttransacties;
- betalingssystemen;

- human resources;
- IT-beveiliging;
- naleving van wet- en regelgeving.

Voor ieder van de bovenvermelde gebieden hebben de diensten van de Bank de functies aangewezen die verantwoordelijk zijn voor invoering en controle op de naleving van de regels. Er wordt uitgegaan van het principe dat "beste praktijken" een dynamisch geheel vormen, dat aangepast dient te worden aan ontwikkelingen in de wet- en regelgeving en de praktijk.

Invoering. Het Comité ziet naleving van de beste bankpraktijken als een natuurlijk proces dat hoort bij de dagelijkse bedrijfsvoering van de Bank en derhalve onderdeel uitmaakt van het interne controlekader ICF. Hoewel uit de eerste zelfevaluatie blijkt dat de beste bankpraktijken binnen de Bank al in hoge mate worden toegepast, wordt een gestructureerd en continu proces als onontbeerlijk beschouwd om te verzekeren dat de op de Bank van toepassing zijnde praktijken te allen tijde worden nageleefd. Om dit te bereiken stelt het Comité voor om de praktijken vóór eind 2010 op te nemen in de handboeken van de diensten van de Bank.

Controle. Het Comité acht het van het grootste belang dat verantwoordelijkheid voor dit kader door de diensten van de Bank wordt gedragen; om deze reden is het Comité voorstander van de invoering vanaf de onderste geledingen. Wanneer het kader van beste bankpraktijken eenmaal in de handboeken is vastgelegd, wordt naleving ervan onderdeel van de operationele processen. Daarnaast zullen de praktijken worden opgenomen in de interne controlesystemen ICF wanneer deze waar nodig worden bijgewerkt. In dit verband voorziet het Comité dan ook niet een extern beoordelingsproces, maar zal zij blijven vertrouwen op de zekerheden die zij op doorlopende basis ontvangt van de ICF's, de externe accountants, de afdeling Interne audit, het Directoraat Risicobeheer, de afdeling van de Chief compliance officer en de controlesystemen van de Bank in het algemeen.

Bijhouden en bijwerken. De diensten van de Bank worden verantwoordelijk gesteld voor het bijhouden van ontwikkelingen in de wet- en regelgeving en de praktijk die zich op hun eigen werkterreinen voordoen en dienen ervoor te zorgen dat deze worden nageleefd door het kader en de procedures hierop aan te passen. Het Comité zal gedurende het jaar het bijgewerkte kader doorlichten.

2.3 Risicobeheer

Op grond van het reglement van orde is de Raad van Bewind statutair verantwoordelijk voor toezicht op de risicobeheersing. Het Comité houdt zich ook bezig met risicobeheer en toezicht op de activiteiten en geeft daarover zekerheid in de context van zijn jaarlijkse verklaring over het boekjaar.

Om de gewenste zekerheid te verkrijgen omtrent het door de Bank gevoerde risicobeheer, werkt het Comité nauw samen met de diverse diensten die verantwoordelijk zijn voor specifieke bankrisico's, zoals de directoraten Risicobeheer en Beheer en herstructurering van verrichtingen, alsmede de financiële directoraten. Wij streven ernaar regelmatig overleg te voeren met de leidinggevendenden van de Bank en proberen de agendapunten zo veel mogelijk te richten op specifieke technische aspecten van het risicobeheer.

Kredietrisico's. Sinds 2009 voert de Bank een strategie die erop is gericht op een gecontroleerde wijze meer risico te nemen, waardoor de steun die zij biedt aan het EU-beleid meer toegevoegde waarde krijgt. Dit heeft ertoe geleid dat de belangrijkste risico-indicatoren aangeven dat de kredietkwaliteit van de portefeuille achteruit is gegaan, dat er een toenemend aantal debiteuren op de *watch-list* is geplaatst en dat de algemene reserve voor kredietverlening navenant is toegenomen.

Op regelmatige basis ontvangt het Comité diverse verslagen betreffende risico's zoals grote uitstaande posities, sectorlimieten, solvabiliteitsratio's of hefboomratio's, die zij vervolgens analyseert en bespreekt met het management van de Bank. In deze verslagen wordt aangegeven met welke indicatoren de risico's worden bewaakt. Het Comité heeft zich er genoegzaam van

overtuigd dat het management van de Bank deze bewakingsinstrumenten doelmatig toepast en dat de verslagen over het algemeen een toereikend beeld geven van de risico's.

Beleid en procedures inzake risicobeheer. De richtlijnen voor het risicobeheer worden doorlopend bijgewerkt om aan te blijven sluiten op ontwikkelingen in de risico-omgeving. Zo zijn in februari 2010 aanpassingen doorgevoerd in het EIB-beleid inzake kredietrisico's en in de beleidslijnen en procedures inzake financieel risico en activa/passivabeheer. Voorts zijn in 2009 nieuwe beleidsrichtlijnen inzake de kredietrisico's buiten de EU ingevoerd; deze vormen een bundeling van de beleidsrichtlijnen betreffende de kredietrisico's van de Investeringsfaciliteit en van de middelen buiten de EU en hebben betrekking op alle kredietactiviteiten van de EIB buiten de EU, de kandidaat-lidstaten en de potentiële kandidaat-lidstaten. Het Comité volgt deze ontwikkelingen als onderdeel van haar reguliere werkzaamheden. Voor wat betreft de beleidslijnen en procedures inzake financieel risico bestonden de aanpassingen voornamelijk uit gewijzigde limieten voor tegenpartijen bij derivaten en in limieten voor liquiditeiten en posities in bepaalde instrumenten en uit bijzondere maatregelen in verband met de financiële crisis.

Toezicht: Ter versterking van het toezicht door de EIB en ter verzekering van uniformiteit binnen de EIB, heeft de Bank besloten tot het opzetten van een nieuwe afdeling die belast is met het toezicht op de kredietverlening. Deze afdeling wordt geïntegreerd met het Directoraat Beheer en herstructurering van verrichtingen, dat hiermee een volwaardig directoraat wordt. Het Comité is verheugd met dit initiatief en zal de uitwerking ervan volgen. Niettemin moet de aanpak van het toezicht genuanceerd worden, afhankelijk van de bijzonderheden van regionale situaties. In deze zin zullen projecten buiten de EU waarschijnlijk meer toezicht ter plaatse behoeven, terwijl voor de meeste EU-projecten bureau-onderzoek geschikter zal zijn.

Beheer liquiditeitsrisico's. De Bank heeft gedurende het gehele boekjaar haar liquiditeiten op een adequaat peil gehouden. Het Comité heeft nota genomen van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst met de ECB, waardoor de EIB toegang heeft gekregen tot de kortlopende liquiditeiten van Eurosystem. Het Comité is voorts tevreden met de informatie die het heeft gekregen met betrekking tot het noodplan voor liquiditeiten, onder andere over de wekelijkse bewaking van de liquiditeiten en diverse stresstest-scenario's.

Gedurende het boekjaar hebben wij besprekingen gevoerd met de diensten van de Bank over onderwerpen als het beheer van zekerheden, het toezicht op kredietvervangende overeenkomsten en de analyse van de interne waarderingen voor door monoline verzekeraars verzekerde transacties, naast de gebruikelijke risicorapportages die aan het Comité worden voorgelegd.

2.4 Acties ondernomen naar aanleiding van eerdere verslagen van het Comité

Hieronder volgt een opsomming van de belangrijkste aanbevelingen uit voorgaande jaren:

Verschillen in verslaglegging op basis van IFRS tussen de dochterondernemingen en de Groep. In het verleden heeft het Comité gewezen op het feit dat een van de beleggingsportefeuilles in de jaarrekening van het EIF werd geclassificeerd als voor verkoop beschikbaar en in de geconsolideerde jaarrekening van de Groep als tot de vervaldatum aangehouden; het Comité stelde voor dat dit verschil zou moeten worden rechtgetrokken. De nieuwe externe accountant heeft dit standpunt onderstreept, hoewel er werd opgemerkt dat bij de eventuele toepassing van de nieuwe standaard voor financiële instrumenten, het verschil mogelijk zou komen te vervallen, omdat de regels voor classificatie worden vereenvoudigd en het aantal classificaties wordt verminderd.

IT-expertise. Het Comité deed in zijn verslag over het vorige boekjaar de aanbeveling om IT-expertise toe te voegen aan zijn huidige combinatie van kennis en vaardigheden, zodat de controlemogelijkheden van het Comité zouden worden versterkt. Het Comité zou daarom verheugd zijn met de voordracht van een nieuw lid of waarnemer met een achtergrond in de IT. De Bank stond open voor deze aanbeveling en de Gouverneurs zouden dit kunnen overwegen bij hun volgende nominatie. In het gewijzigde reglement van orde is de mogelijkheid opgenomen om waarnemers op grond van hun bijzondere deskundigheid aan te stellen.

Kloofanalyse inzake risico's. In een eerder jaarverslag deed het Comité aan de Bank de aanbeveling een kloofanalyse uit te voeren om zich ervan te verzekeren dat alle mogelijke risico's, met name de risico's die niet onder de Bazel II-categorieën vallen, systematisch worden gesignaleerd en beoordeeld op de waarschijnlijkheid van deze risico's evenals de gevolgen hiervan. In het huidige boekjaar werd afgesproken dat er onder leiding van het directoraat Risicobeheer een methode zou worden ontwikkeld waarmee de risico's in kaart worden gebracht; met deze methode zou worden voldaan aan de aanbeveling van het Comité en aan de beste bankpraktijken.

Herziening van limieten voor tegenpartijen. Het Comité stelde in zijn verslag van vorig jaar voor om in het licht van de financiële en economische crisis, de limieten en de eigen middelen van de tegenpartijen frequenter te beoordelen. Er werd in 2009 door de Bank een aantal actieplannen geïnitieerd, gericht op het verbeteren van het meten en bewaken van limieten en grote posities. In dit verband heeft Risicobeheer een gedetailleerde analyse uitgevoerd om de eisen die in de Richtlijn kapitaaltoereikendheid worden gesteld aan grote posities te vergelijken met de interne richtlijnen voor kredietrisico's van de EIB zelf. Deze analyse zal echter in verband met de wetwijzigingen die sindsdien hebben plaatsgehad (de gewijzigde Richtlijnen werden in november 2009 gepubliceerd) opnieuw worden uitgevoerd met inachtneming van de gewijzigde eisen; tevens zal vóór eind 2010 een voorstel worden gedaan voor de nodige aanpassingen aan het beleid inzake kredietrisico's.

In samenhang hiermee werd een nieuwe benadering ingevoerd voor het berekenen van de posities in derivaten, gebaseerd op het beginsel van mogelijke toekomstige risico's en gericht op een betere meting van de risico's van afgeleide instrumenten. Met dit initiatief worden de interne richtlijnen voor kredietrisico's van de EIB beter afgestemd op de beste bankpraktijken en kunnen de limietmarges beter worden gemeten. Het Comité neemt nota van het feit dat de Bank de beste praktijken reeds toepast door haar gebruik van de nieuwe methode op basis van mogelijke toekomstige risico's en moedigt Risicobeheer aan om als een volgende stap het gebruik van handelsplatforms en clearing houses, die men voor de EU en de Verenigde Staten zou kunnen creëren, te overwegen.

Niet-aansluitende looptijden bij in- en uitgeleende gelden. Het Comité heeft vorig jaar aandacht gevestigd op het toenemende verschil in looptijden en de daarmee samenhangende risico's. In 2008 lag de gemiddelde looptijd van opgenomen gelden op 5 jaar, terwijl de gemiddelde looptijd van uitgeleende gelden op 10 jaar lag. Deze situatie is wezenlijk veranderd, en verkeert weer op het niveau van vóór de crisis. Zo bereikten de looptijden van opgenomen geld in 2009 een gemiddelde van 7,4 jaar, terwijl de looptijden voor kredieten constant bleven.

Nieuwe mandaten en producten. Het Comité vraagt zich af of de afspraken voor de controle en kwijting van diverse nieuwe mandaten op vergelijkbare wijze worden geanalyseerd, zulks in verband met de betrokkenheid van de EIB bij de projecten en de besluiten tot uitbetaling op kredieten. Voor de bestaande mandaten stemde de Bank in met het doorlichten van de procedures voor kwijting van de controle. Daarnaast heeft de Bank besloten tot het opzetten van een Comité nieuwe zakelijke gebieden dat zich bezig zal houden met de toetsing en voorselectie van alle voorstellen voor technische bijstand en partnerschappen. In antwoord op een andere aanbeveling uit het voorgaande jaarverslag, zal de Bank in 2010 de rol en reikwijdte van het bestaande Comité nieuwe producten doorlichten om zeker te stellen dat alle producten en initiatieven op behoorlijke wijze worden aangewezen en beoordeeld.

3. CONTROLE EN VERSLAGLEGGING

3.1 Toezicht op de controlewerkzaamheden

Het Comité vertrouwt in zijn werkzaamheden op de externe en interne accountants, van wie het zekerheid verkrijgt omtrent de betrouwbaarheid van de financiële verslaglegging en bevestiging omtrent de doelmatigheid van de interne controlesystemen. Daarnaast ontvangt het Comité een schriftelijke verklaring van de president van de Bank waarin deze bevestigt dat de Directie verantwoordelijk is voor het opzetten en instandhouden van een efficiënte interne controlestructuur en een rechtmatige opstelling van de jaarrekening. Deze verklaring wordt onderbouwd met interne

steunverklaringen die door de directeuren-generaal en andere leidinggevendenden worden ondertekend.

De samenwerking met de Europese Rekenkamer is vastgelegd in de tripartiete overeenkomst, die door de Commissie is aangegaan met de Rekenkamer en de Bank. Wij zijn op de hoogte gesteld van de plannen van de Rekenkamer om een aantal door de Bank beheerde mandaten en faciliteiten door te lichten, naast de jaarlijkse controle van het garantiefonds. Wij zullen blijven toezien op de uitvoering door de Bank van de aanbevelingen die de Rekenkamer doet en een open dialoog met de Rekenkamer instandhouden.

3.1.1. Externe accountants

Na een internationale aanbesteding en na overleg met de Directie heeft het Comité KPMG benoemd als externe accountant van de EIB met ingang van het boekjaar 2009. De kaderovereenkomst is aangegaan voor een periode van vier jaar en is eenmaal te verlengen met een periode van drie jaar. KPMG is tegelijkertijd ook aangesteld als accountant van het EIF, onder vergelijkbare voorwaarden. Hoewel twee verschillende controleteams betrokken zijn bij de controles van de Bank en het Fonds, ieder uit hoofde van een afzonderlijke overeenkomst, wordt toch synergie bereikt door de aanwezigheid van een gemeenschappelijke accountant op Groepsniveau.

Het Comité heeft zijn aandacht vooral gericht op het overdrachtsproces van de voorgaande accountant naar KPMG, en erop toegezien dat de overgang soepel verliep en de nieuwe accountant goed op de hoogte werd gesteld van de controlestructuur en de financiële verslaggevingsprocessen. Tevens vond het Comité het wenselijk dat voor de belangrijkste inleentransacties ondersteuning van accountants op korte termijn in te roepen is. Ondanks het grote aantal controlemandaten, waaraan er dit jaar nog een aantal zijn toegevoegd (o.a. de controle van de geconsolideerde jaarrekening conform EU-richtlijnen en de controle van het ENB-Trustfonds), en de korte doorlooptijden die voor de goedkeuring van de jaarrekeningen waren gesteld, is het Comité van mening dat de nieuwe accountant blijkt heeft gegeven van een vakkundige aanpak en erin is geslaagd zijn verplichtingen naar tevredenheid af te ronden.

Het Comité heeft KPMG gevraagd zich vooral te richten op de volgende onderwerpen:

- *kredietactiviteit*: de belangrijkste controlesystemen zijn door de accountants getoetst; dit behelst o.a. volledigheidstoetsen, controle van de bewakingssystemen en controle van de procedures voor kredietaanvragen en -goedkeuring, met terugkoppeling naar de statuten, het reglement van orde en het beleid inzake kredietrisico's;
- *reële waardeberekeningen*: KPMG heeft herberekeningen uitgevoerd van de reële waarde van een aantal derivaten, gestructureerde kredieten en opgenomen leningen en voorts specifieke toetsen uitgevoerd om zeker te stellen dat de transacties accuraat zijn weergegeven in de systemen van de Bank;
- *IT-controle*: in de context van de verklaring van de Directie heeft de Bank ingestemd met de aanbevelingen voor verbeteringen.

Het Comité heeft middels een brief van de externe accountant bevestiging gekregen omtrent diens onafhankelijkheid en de accountant op de hoogte gesteld van het beleid van de EIB dat adviesopdrachten niet mogen worden uitgevoerd door de uitvoerende accountant.

Bij elke bijeenkomst van het Comité werden besprekingen gevoerd met de accountants. Hierin werd het Comité op de hoogte gebracht van de voortgang van de controlewerkzaamheden en van andere controle- en verslaggevingskwesaties. Voorafgaand aan het akkoord dat het Comité gaf aan de diverse jaarrekeningen werd een besloten bespreking hierover gevoerd.

3.1.2. Interne Audit

Het Comité voert regelmatig overleg met de Inspecteur-generaal en met het hoofd van de Interne audit en vertrouwt op de door de Interne audit uitgevoerde werkzaamheden. Tevens zorgt het Comité voor een goede samenwerking tussen de interne en externe controlefuncties. De inspanningen van de Interne audit zijn vooral op twee pijlers gericht, namelijk de interne controles

van de functionele gebieden en processen (controleerbare doelen, zoals omschreven in de werkschema's van de IA) en de interne controlekaders (ICF's).

Alle interne controlerapportages worden ter informatie voorgelegd aan het Comité, waarna de meest belangrijke rapportages door het Comité tijdens zijn bijeenkomsten worden besproken met de Interne audit en de desbetreffende gecontroleerde afdelingen. Het Comité ontvangt eveneens periodieke rapportages inzake afgeronde en lopende controles en kwartaalrapportages inzake de nakoming van de afgesproken actieplannen. Wij hebben aangegeven dat wij graag zien dat de al langer uitstaande actieplannen met de hoogste risicowaarderingen in het bijzijn van het Comité worden besproken met de diensten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de plannen.

Het Comité hecht veel waarde aan de controlerapportages die samenhangen met de implementatie en toetsing van een nieuwe IT-applicatie voor kredietactiviteiten. Het ervaart de aanbevelingen die de Interne audit over dit project heeft gedaan als positief.

De ICF's hebben thans betrekking op vrijwel alle risicoprocessen binnen de Bank en een aantal ICF's is gedurende het boekjaar gemoderniseerd. Wanneer de handboeken inzake de beste bankpraktijken zijn doorgelicht, zullen de ICF's worden aangepast zodat de aangegeven veranderingen kunnen worden verwerkt in de processtromen en controlesystemen. Daarnaast zal het Comité de interne audit mogelijk verzoeken om specifieke controles op te nemen bij hun reguliere controles, om zodoende bij te dragen aan het toezicht op de naleving van de beste bankpraktijken binnen de Bank. De controles zullen overeenkomstig de bestaande methodes van de Interne audit worden uitgevoerd, maar worden zo ontworpen dat zij het Comité meer specifieke zekerheid kunnen bieden omtrent de integratie en naleving van de op de Bank toepasselijke beste praktijken.

Het Comité heeft zijn advies gegeven met betrekking tot het werkschema van de Interne audit voor de periode 2010-2012, dat is gebaseerd op een door de Interne audit afgeleide risicomatrix. In deze matrix wordt rekening gehouden met meerdere factoren, waaronder inherente risico's en controlerisico's; de matrix is aangepast aan de ontwikkelingen sinds de vorige controle van het desbetreffende onderdeel en de uitkomsten daarvan. Het Comité stelde voor om de voor het controleplan in kaart gebrachte risico's, wanneer deze zijn afgerond, als standaard uitgangspunt te nemen.

3.2 De jaarrekeningen per 31 december 2009 en de jaarlijkse verklaringen van het Comité ter controle van de boekhouding

Het Comité heeft de drie jaarrekeningen van de Bank² en de jaarrekeningen van de Investeringsfaciliteit³, het FEMIP-Trustfonds, het EU-infrastructuurtrustfonds voor Afrika en het ENB-Trustfonds over het boekjaar 2009 doorgelicht.

De Bank heeft dit jaar voor het eerst de geconsolideerde jaarrekening van de Groep opgesteld conform de op de Bank van toepassing zijnde EU-richtlijnen, naast de geconsolideerde jaarrekening conform de internationale standaard voor jaarrekeningen IFRS. Het Comité heeft dit initiatief ondersteund, omdat het hierdoor mogelijk is de langlopende aard van het bedrijfsmodel beter tot uitdrukking te laten komen in de rapportage van de resultaten van de Groep.

Zoals het Comité reeds in eerdere jaarverslagen naar voren heeft gebracht, is het redelijker om dezelfde basis voor verslaggeving te hanteren bij de opstelling van zowel de geconsolideerde als de niet-geconsolideerde jaarrekeningen. De resultaten van de Bank, afzonderlijk en als Groep, kunnen aldus beter met elkaar worden vergeleken. Gebleken is dat de statutaire en geconsolideerde resultaten van dezelfde orde van grootte zijn – zoals verwacht – en over het algemeen zullen blijven, terwijl de rapportage conform IFRS in de afgelopen paar jaar tot behoorlijk afwijkende cijfers heeft geleid bij de geconsolideerde financiële resultaten.

De belangrijkste elementen van de diverse jaarrekeningen zijn hieronder vermeld.

² De statutaire jaarrekening van de EIB (niet-geconsolideerd), de geconsolideerde jaarrekening van de EIB conform IFRS en de geconsolideerde jaarrekening van de EIB conform EU-richtlijnen.

³ Het Comité ter controle van de boekhouding brengt afzonderlijk verslag uit aan de Raad van Gouverneurs betreffende haar werkzaamheden inzake de Investeringsfaciliteit.

Belangrijke elementen van de statutaire jaarrekening. Het Comité merkt op dat het resultaat over het boekjaar 1 877 miljoen euro bedraagt, een toename van 13,7% ten opzichte van 2008. Het balanstotaal is gestegen met 11,1%, van 325,8 miljard euro eind 2008 naar 361,9 miljard euro eind 2009. De totale omvang van de kredietverlening aan uiteindelijke begunstigden groeide met 14,8%, terwijl de kredietverlening aan kredietinstellingen met 1,1% toenam. Aan de passiefzijde zagen we een afname van het handelspapier dat einde boekjaar uitstond; dit werd veroorzaakt door het gestaag afbouwen van het handelspapier, om plaats te maken voor de meer traditionele emissies met lange en middellange looptijden.

Belangrijkste elementen van de geconsolideerde jaarrekening conform IFRS. Het Comité heeft in zijn vorige verslag ervoor gewaarschuwd dat de toepassing van de reële waardeoptie, die is toegestaan op grond van IAS 39 “Financiële instrumenten: opname en waardering”, mogelijk zou leiden tot belangrijke negatieve aanpassingen in de daaropvolgende jaren. Dit is ook gebeleden: terwijl er vorig jaar sprake was van een positief effect op de geconsolideerde jaarrekening van 4,7 miljard euro, waardoor het geconsolideerde resultaat conform IFRS in 2008 uitkwam op 6 356 miljoen euro, leidden vergelijkbare wijzigingen in 2009 tot een negatief effect van ongeveer 4,1 miljard euro. In de geconsolideerde jaarrekening conform IFRS is daarom een negatief resultaat van 2 281 miljoen euro geboekt voor het boekjaar. Er zij echter op gewezen dat over de periode van zes jaar sinds 2004, toen de reële waardeoptie werd ingevoerd, de cumulatieve effecten van de wijzigingen bijna geheel zijn geneutraliseerd. Dit wordt verklaard door het beleid van de Groep om alle desbetreffende financiële instrumenten tot de vervaldatum aan te houden. Het Comité wijst erop dat de Groep heeft gekozen voor toepassing van de reële waardeoptie als alternatief voor hedge accounting. Bij de overgang naar IFRS 9 – de standaard die in de toekomst IAS 39 gaat vervangen – bestaat er eenmalig de mogelijkheid om de reële waardeoptie ongedaan te maken voor lopende transacties en over te stappen op een vereenvoudigde vorm van hedge accounting, hetgeen de EIB alsdan goed in overweging zal moeten nemen.

Belangrijkste elementen van de geconsolideerde jaarrekening conform EU-richtlijnen. Het resultaat van de Groep conform EU-richtlijnen beloopt 1 865 miljoen euro. Het verschil van 12 miljoen euro met het statutaire resultaat is toe te schrijven aan het resultaat van het EIF en enkele geconsolideerde aanpassingen, elk met een waarde van ongeveer 6 miljoen euro. Het balanstotaal ligt eveneens zeer dicht bij de statutaire waarde van 362,5 miljard euro.

FEMIP-Trustfonds. Het overzicht van gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten laat een nettoverlies zien van 2,25 miljoen euro (tegenover een nettoverlies van 0,57 miljoen euro in 2008). Dit is vooral toe te schrijven aan een toename van het aantal gefinancierde projecten, terwijl het inkomen, dat grotendeels tot stand komt door de vergoeding op het saldo van de bijdragen van de EG/Lidstaten, op een vergelijkbaar niveau blijft.

EU-infrastructuurtrustfonds voor Afrika. Het totale gerealiseerde verlies bedraagt in 2009 22,7 miljoen euro, tegenover een positief gerealiseerd resultaat in 2008 van 1,27 miljoen euro; het balanstotaal steeg van 94,78 miljoen euro per 31 december 2008 naar 149 miljoen euro. Evenals bij het FEMIP-Trustfonds, is het verschil grotendeels toe te schrijven aan gestegen kosten van grote projecten.

Het ENB-Trustfonds is binnen de investeringsfaciliteit voor het Europees nabuurschapsbeleid opgezet met als doel via subsidies financiële steun te kunnen bieden aan projecten die daarvoor in aanmerking komen, naast de langlopende kredieten die geboden worden door in aanmerking komende financiële instellingen. De overeenkomst is gesloten tussen de Europese Commissie, 15 deelnemende EU-lidstaten en de EIB als fondsbeheerder. De taken van de EIB als beheerder omvatten het samenstellen van het jaarverslag, en het opstellen van de jaarrekening en de statistische gegevens (bijvoorbeeld omtrent bijdragen en kasstromen). Het Trustfonds wordt bestuurd door een Bestuurscomité, dat wordt voorgezeten door de Europese Commissie.

3.3 Aandachtspunten voor het Comité in 2010

Het Comité houdt toezicht op de invoering van het kader voor beste bankpraktijken en zal de naleving daarvan bewaken zoals hierboven aangegeven. Hiertoe zal het Comité zijn bijeenkomsten vooral richten op de diensten die op de desbetreffende gebieden verantwoordelijk zijn voor de naleving. Ook zal het Comité controleren of de Bank zich goed op de hoogte houdt

van de ontwikkelingen in de wet- en regelgeving en op professioneel vlak, en of zij de toepasselijkheid daarvan op de EIB telkens toetst en het kader vervolgens zondig aanpast.

Met het oog op het verbeteren van zijn eigen functioneren, gaat het Comité de hulp van externe adviseurs inroepen om te adviseren omtrent de zelfevaluatie die het Comité nu al enkele jaren uitvoert en deze mogelijk ook te beoordelen.

Het stroomlijnen van de processen van het Comité. In verband met de toenemende omvang en complexiteit van het takenpakket van het Comité, waaronder het groter aantal jaarrekeningen waarover het Comité zich een oordeel moet vormen, gaat het Comité stappen ondernemen om verbeteringen aan te brengen in de processen waarmee het de uiterste inleverdata voor rapportages bewaakt en de eigen bijeenkomsten organiseert.

In verband met de inwerkingtreding van de nieuwe statuten en het reglement van orde, gaat het Comité ook zijn eigen handvest doorlichten, en zijn interne procedures zodanig bijwerken dat deze voldoen aan de nieuwe voorwaarden.

Het Comité blijft de ontwikkelingen op het gebied van de IFRS nauw volgen, met name IFRS 9, de standaard die naar verwachting in de plaats zal komen van IAS 39, om mogelijke gevolgen voor de geconsolideerde jaarrekeningen te kunnen signaleren en erop toe te zien dat de invoering en de informatieverstrekking naar behoren verloopt.

Verder blijven wij veel aandacht besteden aan:

- het begrijpen en bewaken van de gevolgen van de financiële crisis;
- het toezicht houden op het effectieve beheer van risico's;
- de duidelijkheid en getrouwheid van de financiële verslaggeving.

4. CONCLUSIES

Het Comité heeft zijn werkzaamheden onder normale omstandigheden kunnen uitvoeren en is geenszins belemmerd geweest in de uitvoering van zijn statutaire taak. Het Comité stelt met genoeg vast dat de tijdens de vergaderingen verkregen zekerheid overeenkomt met de resultaten van de evaluatie van de gepresenteerde documentatie en dat de eigen analyses van het Comité hier ook mee in overeenstemming zijn. Op deze basis geeft het Comité zijn jaarlijkse verklaringen af per de datum van de ondertekening door de externe accountant van de accountantsverklaringen en de goedkeuring door de Raad van Bewind.

Het Comité komt tot de conclusie dat het zijn mandaat in 2009 naar behoren heeft kunnen uitvoeren en dat het zijn werkzaamheden op evenwichtige en doelgerichte wijze heeft kunnen verrichten. Ten aanzien van de behandelde kwesties kon het beschikken over de passende middelen ter verkrijging van de noodzakelijke zekerheid. Voorts is het van mening dat het binnen de Bank voldoende aanzien heeft en dat de verhoudingen met de bestuurders en de medewerkers van de Bank goed functioneren. In 2009 heeft het Comité vanuit de Bank de nodige steun gekregen om op gepaste wijze zijn mandaat te kunnen uitoefenen.

Met betrekking tot de naleving van de beste bankpraktijken zijn wij van mening dat de Bank er redelijk goed voor staat en dat de tot dusverre verrichte voorbereidingen ons in staat zullen stellen een volledige controle hierop uit te voeren vóór de datum van ons volgende verslag.

Op basis van de door het Comité verrichte onderzoeken en ontvangen informatie (waaronder het zonder voorbehoud gegeven oordeel van de externe accountant betreffende de jaarrekeningen en een verklaring van volledigheid van de Directie van de Bank) komt het Comité tot de conclusie dat de geconsolideerde en de niet-geconsolideerde jaarrekeningen van de Bank naar behoren zijn opgesteld en dat zij een getrouw en eerlijk beeld geven van de resultaten en de financiële posities over het boekjaar 2009, overeenkomstig de beginselen van waardering en verslaggeving die op de afzonderlijke gevallen van toepassing zijn.

Het Comité trekt dezelfde conclusie ten aanzien van de jaarrekeningen van de Investeringsfaciliteit, het FEMIP-Trustfonds, het EU-infrastructuurtrustfonds voor Afrika en het ENB-Trustfonds, aangezien deze grotendeels door de interne controlesystemen van de Bank en de interne en externe controleafspraken worden gedekt.

Datum, 14 april 2010

O. KLAPPER, voorzitter

G. SMYTH, lid

E. MATHAY, lid

J. RODRIGUES DE JESUS, lid

D. NOUY, lid

J. GALEA, lid

RAAD VAN GOUVERNEURS
JAARVERSLAG VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN
DE BOEKHOUDING
OVER HET BOEKJAAR 2009
DE INVESTERINGSFACILITEIT

COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING

JAARVERSLAG AAN DE RAAD VAN GOUVERNEURS OVER HET BOEKJAAR 2009

DE INVESTERINGSFACILITEIT

Inhoudsopgave:

1	INLEIDING	1
2	DE WERKZAAMHEDEN VAN HET COMITÉ	1
	<i>2.1 Operationele context</i>	<i>1</i>
	<i>2.2 Overleg met het bestuur</i>	<i>3</i>
	<i>2.3 Toezicht op de controlewerkzaamheden</i>	<i>3</i>
3	DE JAARREKENINGEN PER 31 DECEMBER 2009 EN DE JAARLIJKSE VERKLARING VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING	4
4	KONKLUSIE	4

1. INLEIDING

Sinds 2003 worden de activiteiten van de EIB in de ACS-landen en de LGO uitgevoerd in het kader van de Overeenkomst van Cotonou en het LGO-besluit. De Bank beheert de Investeringsfaciliteit, die met middelen van het EOF een totale omvang van 3,5 miljard euro heeft. De Investeringsfaciliteit biedt financiering aan investeringsprojecten in deze regio's door middel van een breed aanbod aan flexibele risicodragende instrumenten, zoals achtergestelde leningen, kapitaal, semi-kapitaal, garanties en, in sommige gevallen, rentesubsidies. In de periode 2008-2013 kan de Bank daarnaast voor in totaal 2 miljard euro uit eigen middelen financieren, dankzij een gerichte garantie van de EU-lidstaten. Het assortiment aan producten van de Bank in deze regio wordt nuttig aangevuld met gesubsidieerde technische bijstand, waarmee projecten kunnen worden ondersteund of verbeterd.

De rol van het Comité

De statutaire rol van het Comité ter controle van de boekhouding van de EIB (het Comité) bestaat uit het controleren van de regelmatigheid van de verrichtingen en de boeken van de Bank, overeenkomstig de statuten en het reglement van orde. Op grond van het Financieel Reglement van de Overeenkomst van Cotonou worden bij de Investeringsfaciliteit dezelfde controle- en kwijtingsprocedures gehanteerd als bij de Bank.

Het Comité stelt in zijn verklaringen naar beste weten en kunnen vast, dat de voor de Investeringsfaciliteit opgestelde jaarrekening een getrouw en rechtmatig beeld geeft van de financiële positie van de Investeringsfaciliteit, alsmede van de resultaten en de kasstromen over het desbetreffende boekjaar.

In het onderhavige verslag van het Comité aan de Raad van Gouverneurs wordt een samenvatting gegeven van de verrichtingen van het Comité met betrekking tot de Investeringsfaciliteit in de periode sinds de datum van het vorige jaarverslag.

2. DE WERKZAAMHEDEN VAN HET COMITÉ

De zekerheid die het Comité heeft gekregen is voornamelijk gebaseerd op de externe controle, uitgevoerd door KPMG, maar ook op het feit dat de Investeringsfaciliteit een aantal systemen met de Bank deelt, met name op het gebied van risicobeheer, personeelsbeheer, liquiditeitenbeheer en de financiële verslaggeving. Het door de diensten van de Bank opgestelde risicoverslag betreffende de Investeringsfaciliteit is eveneens door het Comité bestudeerd. Voorts krijgt het Comité inzicht in de activiteiten en de risico's die samenhangen met de diverse ontwikkelingen door bestudering van de reguliere verslagen van het management en door besprekingen te voeren met de diensten van de Bank die betrokken zijn bij de activiteiten van de Faciliteit, met name bij de opstelling van de jaarrekening.

2.1. Operationele context

De activiteiten van de Bank in de ACS-landen namen in 2009 toe; dit betrof zowel het aantal goedgekeurde kredieten en het aantal ondertekende leningen als de activiteiten uit hoofde van de Investeringsfaciliteit. In het boekjaar 2010 wordt een tussentijdse evaluatie uitgevoerd van de Investeringsfaciliteit. Dit gebeurt naar aanleiding van de doorlichting van de verrichtingen van de EIB buiten de EU (met uitzondering van de ACS-landen) en de presentatie in de daaropvolgende maand van het verslag van de Commissie van wijze personen, onder voorzitterschap van de heer Camdessus, waarin aanbevelingen worden gegeven voor de toekomst van de externe mandaten van de Bank. Het jaar dat voor ons ligt wordt waarschijnlijk een moeilijk jaar, waarin de duurzaamheid van de Investeringsfaciliteit in overweging moet worden genomen. De kapitaalbijdragen van de Investeringsfaciliteit bedragen maximaal 3,5 miljard euro, waarmee op jaarbasis in principe voor 400-450 miljoen euro aan kredieten kan worden verstrekt gedurende de looptijd van de Overeenkomst van Cotonou. De deelnemende lidstaten die aan de Investeringsfaciliteit begrotingsmiddelen ter beschikking stellen in de vorm van kapitaalbijdragen, staan erop dat voor financieringen eerst de teruggestorte gelden worden aangewend, in plaats van

nieuwe bijdragen op te vragen. Zo is de Investeringsfaciliteit in 2009 in staat geweest haar behoeften te financieren zonder een beroep te doen op de derde (en laatste) jaarlijkse bijdragen van de deelnemende lidstaten.

2.2. Overleg met het bestuur

Het Comité heeft enkele malen overleg gevoerd met het bestuur van de Investeringsfaciliteit; deze gaf een overzicht van de activiteiten in 2009 en een toelichting op het bedrijfsplan dat voor de periode 2010-2012 is goedgekeurd. Het Comité is op de hoogte gesteld van een aantal veranderingen in de organisatie, waaronder een versterking van de regionale kantoren, die ook voor de Investeringsfaciliteit dienst kunnen doen.

Toezicht

Naar aanleiding van diverse aanbevelingen, onder andere van het Comité, wordt het toezicht versterkt met de vorming van een speciale werkgroep en de goedkeuring van vijf aanvullende functies, die in 2010 zullen worden vervuld. Het Comité merkt op dat het patroon van uitbetalingen in 2009 nogal onregelmatig was wegens de vele daaraan verbonden voorwaarden, waarvan in de praktijk moeilijk is na te gaan of hieraan wordt voldaan. Een verhoogd toezicht, onder andere via de regionale kantoren, zou kunnen helpen om het aantal uitbetalingen te verhogen en tevens de controle te versterken, zodat reeds in een vroeg stadium kan worden gesignaleerd of een project in moeilijkheden raakt.

Desalniettemin is de EIB bij alle investeringen vertegenwoordigd binnen een van de bestuurlijke lagen (onder andere binnen het Investeringscomité) en zijn bovendien de bemiddelende financiële instellingen onderworpen aan rapportagevereisten met betrekking tot de aanwending van globale kredieten, hetgeen de Bank in staat stelt deze te controleren.

2.3. Toezicht op de controlewerkzaamheden

Externe accountants

Het Comité heeft na een internationale aanbesteding in 2009 KPMG aangesteld als nieuwe externe accountant. De externe accountant brengt verslag uit aan het Comité, dat aan hem de dagelijkse werkzaamheden betreffende de controle van de jaarrekening heeft gedelegeerd. Om te kunnen vertrouwen op de door de externe accountant uitgevoerde werkzaamheden heeft het Comité zijn activiteiten op passende wijze gevolgd, door hem te verzoeken om mondelinge en schriftelijke rapportages, door het door de externe accountants geleverde werk te evalueren en om nadere informatie op te vragen, alsmede door het houden van formeel overleg alvorens de jaarrekeningen af te tekenen.

Het Comité beoordeelt regelmatig de onafhankelijkheid van de externe accountants, onder andere op de afwezigheid van mogelijke belangenverstrengeling.

Inspecteur-generaal

De afdeling Interne audit heeft samen met de desbetreffende diensten van de Bank het interne controlekader (ICF) voor activiteiten uit hoofde van de Overeenkomst van Cotonou afgerond; hieronder valt onder andere de Investeringsfaciliteit. Met een ICF worden de bestaande controlesystemen betreffende een bepaald aspect van de activiteiten vastgelegd en in kaart gebracht en wordt tevens een kritisch overzicht geboden van de bestaande controlesystemen, waarmee kan worden beoordeeld of deze toereikend zijn en eventuele verbeteringen kunnen worden aangegeven. De afdeling Interne audit toetst ook de belangrijkste controlesystemen. Het Comité zal actie ondernemen naar aanleiding van de aanbevelingen van Interne audit betreffende het bovenvermelde ICF.

Het Comité wordt doorlopend op de hoogte gehouden van vermeende onregelmatigheden en de lopende onderzoeken betreffende de projecten van de Bank, waaronder ook de projecten in het kader van de Investeringsfaciliteit. Het Comité is zeer te spreken over de proactieve benadering van de Bank op het gebied van fraudeonderzoek. Zo is onlangs een methode ontwikkeld waarmee

proactieve integriteitsbeoordelingen kunnen worden uitgevoerd, zodat kan worden vastgesteld of de EIB-middelen daadwerkelijk worden aangewend voor de daartoe bestemde doelen. De proactieve onderzoeken zullen naar verwachting bredere systeemproblemen en tekortkomingen in de processen aan het licht brengen, en zo bijdragen aan het verbeteren van de projectvoorbereiding en –uitvoering in de toekomst.

Europese Rekenkamer

Het Comité merkt op dat de Rekenkamer met betrekking tot de Investeringsfaciliteit in 2009 geen controleverslagen heeft afgegeven.

3. DE JAARREKENINGEN PER 31 DECEMBER 2009 EN DE JAARLIJKSE VERKLARING VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING

Het Comité heeft de jaarrekening van de Investeringsfaciliteit over het boekjaar 2009 doorgelicht; deze is opgesteld in overeenstemming met de internationale standaard voor jaarrekeningen (IFRS), zoals aanvaard door de Europese Unie. Het Comité heeft in verband met de jaarrekening over het boekjaar 2009 de volgende opmerkingen:

- Winst-en-verliesrekening: De Investeringsfaciliteit boekte in 2009 een verlies van 22 miljoen euro tegenover een verlies van 26 miljoen euro in 2008. Bij het vergelijken van de resultaten dient te worden opgemerkt dat de algemene beheerkosten bijna gelijk zijn aan het voorgaande jaar, en de deelnemende lidstaten in 2009 na de inwerkingtreding van het tweede financiële protocol van de Overeenkomst van Cotonou op 1 juli 2008 en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen daarvan niet zijn gevraagd een bijzondere bijdrage te leveren aan de algemene beheerkosten (in 2008 bedroeg deze bijdrage 18 miljoen euro). Verder noteerde de Investeringsfaciliteit een positief nettoresultaat uit financiële transacties (9 miljoen euro) tegenover een negatieve bijdrage van 18 miljoen euro in het voorgaande jaar. Tenslotte zijn de rentebaten gedaald van 61 miljoen euro in 2008 naar 48 miljoen euro in 2009, maar was de aanpassing wegens waardevermindering kleiner (44 miljoen euro in 2009 tegenover 54 miljoen euro in 2008).
- Balans: Het balanstotaal is in 2009 gestegen van 1 145 miljoen euro naar 1 289 miljoen euro.
- Krediet- en renterisico's: De Investeringsfaciliteit heeft per 31 december 2009 voor een totaalbedrag van 858 miljoen euro aan kredieten uitstaan, een toename vergeleken met de 765 miljoen euro die eind 2008 uitstond.
- Waardeverminderingen: Aanpassingen wegens waardeverminderingen van vorderingen bleven opbouwen en bereikten eind 2009 een totaal van 98 miljoen euro (2,7 miljoen euro eind 2007 en 52,7 miljoen euro eind 2008). Na afronding van de reële waardebepaling voor 2009, werd voor 20 projecten voorgesteld waardeverminderingen te boeken. Deze projecten zijn onderworpen aan verhoogd toezicht en worden door de diensten van de Bank bewaakt.

Waardering overeenkomstig de IFRS: Het Comité merkt op dat alle activa van de Investeringsfaciliteit in overeenstemming met de internationale standaard voor jaarrekeningen (IFRS) worden gewaardeerd; deelnemingen worden tegen de reële waarde opgenomen, de door de Investeringsfaciliteit verstrekte leningen worden tegen geamortiseerde kostprijs gewaardeerd, onder toepassing van de effectief-rendement-methode en verminderd met eventuele voorzieningen voor waardeverminderingen of oninbaarheid; derivaten worden tegen de reële waarde in de resultatenrekening opgenomen.

4. CONCLUSIE

Bij de uitvoering van zijn mandaat in 2009 heeft het Comité ernaar gestreefd zijn werkzaamheden op evenwichtige en doelgerichte wijze te verrichten. Ten aanzien van de behandelde kwesties kon het beschikken over de passende middelen ter verkrijging van de noodzakelijke zekerheid. Het Comité is van mening dat het zijn werkzaamheden onder normale omstandigheden heeft kunnen uitvoeren en dat het geenszins belemmerd is geweest in de uitvoering van zijn statutaire taak. Wij

hebben gedurende de verslagperiode volledige medewerking gekregen van de Investeringsfaciliteit.

Op basis van de door ons verrichte onderzoeken en ontvangen informatie (waaronder het zonder voorbehoud gegeven oordeel van de externe accountants betreffende de jaarrekeningen en een verklaring van volledigheid van de Directie van de Bank) komen wij tot de conclusie dat de jaarrekening van de Investeringsfaciliteit naar behoren is opgesteld en dat zij een getrouw en rechtmatig beeld geeft van de resultaten en de financiële positie over het boekjaar 2009, overeenkomstig de beginselen van waardering en verslaglegging die op de Investeringsfaciliteit van toepassing zijn. Op deze basis hebben wij onze jaarlijkse verklaring ondertekend op 11 maart 2010, de datum waarop de Raad van Bewind van de EIB zijn goedkeuring verleende aan de indiening van de jaarrekening van de Investeringsfaciliteit aan de Raad van Gouverneurs.

Datum, 14 april 2010

O. KLAPPER, voorzitter

G. SMYTH, lid

E. MATHAY, lid

J. RODRIGUES DE JESUS, lid

D. NOUY, lid

J. GALEA, lid

RAAD VAN GOUVERNEURS

**ANTWOORD VAN DE DIRECTIE OP DE JAARVERSLAGEN
VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING
OVER HET BOEKJAAR 2009**

RAAD VAN GOVERNEURS

ANTWOORD VAN DE DIRECTIE OP DE JAARSVERSLAGEN VAN HET COMITÉ TER CONTROLE VAN DE BOEKHOUDING OVER HET BOEKJAAR 2009

Inhoud

1	BESTUUR EN INTERNE CONTROLESYSTEMEN	1
2	COMPLIANCE EN RISICOBEWAKING	1
2.1	Operationele omgeving en activiteiten	1
2.2	Wet- en regelgeving	2
2.3	Beste bankpraktijken	3
2.4	Bijzondere maatregelen voor beheer en bewaking van risico's	3
2.5	Ondernomen acties	4
3	DE INVESTERINGSFACILITEIT	5
3.1	Bestemming van de middelen	5
3.2	Gemeenschappelijk platform voor beheer- en interne controlefuncties	5

1 BESTUUR EN INTERNE CONTROLESYSTEMEN

Ingevolge de taken zoals aan de Raad van Bewind toegekend in de statuten van de Europese Investeringsbank, draagt de Raad van Bewind de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het goed functioneren van de interne controlesystemen, waarmee de verwezenlijking van de beleidsdoelstellingen van de Bank wordt ondersteund en tevens de middelen van de Bank worden veiliggesteld. In het kader van het onderhavige verslag worden de Europese Investeringsbank en de Investeringsfaciliteit samen aangeduid als de "Bank", en wordt de "Bank" samen met het Europees Investeringsfonds aangeduid als de "EIB-Groep".

Onder leiding van de president en onder toezicht van de Raad van Bewind is de Directie verantwoordelijk voor het dagelijks beheer van de interne controlesystemen. Deze systemen zijn gebaseerd op een doorlopend proces dat zodanig is ontwikkeld dat hiermee de grootste risico's die de Bank loopt bij het realiseren van haar beleidsdoelstellingen kunnen worden gesignaleerd, de aard en omvang van die risico's kunnen worden beoordeeld en de risico's op efficiënte, doelmatige en economisch verantwoorde wijze kunnen worden beheerd. In verband hiermee blijft de Directie zoeken naar middelen om het risicobeheer, de controle en de overige interne controlestructuren van de Bank te verbeteren.

De Directie en de diensten van de Bank voeren gedurende het jaar besprekingen met het Comité ter controle van de boekhouding (hierna te noemen: het Comité) en de Bank streeft ernaar op alle verzoeken van het Comité onverwijld te reageren. De diensten van de Bank hebben zich te allen tijde bereid getoond het werk van het Comité te ondersteunen en de Bank blijft streven naar het bevorderen van de wederzijds constructieve, zij het toch voldoende onafhankelijke, relaties tussen de Directie, het Comité, de interne accountants en de externe accountants. De Bank zet zich ervoor in deze samenwerking voort te zetten opdat het Comité zijn taken kan uitvoeren overeenkomstig de statutaire bepalingen, en respecteert de door het Comité aangevoerde aandachtspunten.

Naast de jaarlijkse externe controle van de jaarrekeningen uit hoofde van de statutaire kwijtingsregeling, is een aantal activiteiten die de Bank uit hoofde van partnerschapsovereenkomsten uitvoert eveneens onderworpen aan een afzonderlijke externe controle. Daarnaast is men bij bepaalde obligatie-emissies gehouden aan diverse controleprocedures. De Bank is zowel een communautaire instelling als een financiële instelling en werkt als zodanig samen met andere onafhankelijke toezichthoudende lichamen, zoals de Europese Rekenkamer, het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en de Europese Ombudsman. Aldus is de Bank onderworpen aan een grote mate van onafhankelijk onderzoek, zowel gedurende het jaar als aan het einde van het boekjaar.

De Bank neemt een evenwichtig standpunt in ten aanzien van het nemen van risico's en heeft een actieve benadering ten aanzien van het beperken van risico's. De Directie is nog steeds van mening dat de belangrijkste risico's waaraan de Bank blootstaat, zoals blijkt uit het risicobeheer en het interne controlekader, goed zijn doorgelicht en dat de Bank over systemen, beleidlijnen en/of procedures beschikt om deze risico's te beheren. De interne controlesystemen en -procedures zijn over het algemeen zodanig ontworpen en toegepast dat zij een redelijke mate van zekerheid bieden omtrent de integriteit, wettigheid en tijdigheid van de onderliggende transacties en processen van de jaarrekeningen. Ter verdere versterking van het risicobeheer zal de Bank in 2010 een voorstel doen voor de vorming van een subcommissie binnen de Raad van Bewind, welke zich bezig zal houden met markt- en kredietrisico's.

2 COMPLIANCE EN RISICOBEWAKING

2.1 Operationele omgeving en activiteiten

De aanhoudende financiële crisis en de wijdverspreide economische recessie hebben in 2009 geleid tot een snelle koerswijziging voor de kredietactiviteit van de Bank. In antwoord op de oproep van de Raad van Bewind en in aansluiting op de oriëntaties van de Ecofin-Raad, zegde de Bank toe een bijdrage te zullen leveren aan het EU-herstelplan door de doelstellingen van haar operationele activiteit en haar inleentransacties zoals vastgelegd in

het Activiteitenplan voor de periode 2009-2011, flink te verhogen ten opzichte van de oriëntaties van het Activiteitenplan 2008-2010; uiteindelijk heeft zij deze verhoogde doelstellingen ruim overschreden.

De Bank blijft bijdragen aan het EU-herstelplan en heeft haar doelstellingen voor de activiteit in 2010 op een hoog peil gesteld. Deze doelstellingen moet zij realiseren in een markt die wederom instabiel is, hoewel de omstandigheden nu enigszins anders zijn dan in 2009.

De uitzonderlijke toename van de activiteit heeft belangrijke gevolgen gehad voor de middelen, systemen, procedures en processen. Hierop heeft de Bank snel gereageerd door meer mensen aan te nemen en efficiencymaatregelen te nemen, waaronder het stroomlijnen van procedures en processen. Het wervingsbeleid voor nieuw personeel voor 2010 toont aan dat de Bank zich inzet om de werkdruk te normaliseren, ondersteuning te bieden aan arbeidsintensieve activiteiten, en haar verplichtingen uit lopende kredieten na te komen. Wanneer nodig worden tijdelijke pieken in de activiteiten op het gebied van beoordelingen, bewaking en technische samenwerking opgelost door het inzetten van externe adviseurs en lokale vertegenwoordigers.

De Bank bleef zich in 2009 richten op vernieuwing en versterking van mogelijkheden voor het delen van risico's en middelen. Voorbeelden zijn wederzijdse steunprogramma's en medefinanciering met IFI's en financiële ontwikkelingsinstellingen; deze worden in 2010 verder uitgewerkt.

In april 2009 werd een kapitaalsverhoging doorgevoerd, waarmee het geplaatst kapitaal werd verhoogd van 164 miljard euro naar 232 miljard euro. Dit is in overeenstemming met het plafond van 628 miljard euro aan uitstaande kredieten dat in de nieuwe statuten is vastgesteld. De toename van het gestort kapitaal is volledig uit de reserves van de Bank gefinancierd, zonder dat er een beroep is gedaan op bijdragen van de aandeelhouders.

Door haar steeds grotere rol staat de Bank ook steeds meer in de belangstelling bij het publiek en de NGO's; om deze reden zal de Bank de communicatie met maatschappelijke organisaties centraal blijven beheren ter bevordering van de transparantie van haar activiteiten, besluitvormingsprocedures en uitvoering van het EU-beleid en om beter verantwoording te kunnen afleggen aan publieke belanghebbenden.

2.2 Wet- en regelgeving

Het beleid van de Bank ten aanzien van fraude en corruptie blijft strikt. Verbeteringen die voortkomen uit de versterking van het beleid en de procedures gericht op het tegengaan van fraude en corruptie zijn volledig geïntegreerd in alle zakelijke transacties en contracten van de Bank.

De Raad van Bewind heeft zijn goedkeuring gehecht aan de door de Directie voorgestelde wijzigingen van het beleid betreffende offshore financiële centra (OFC). De Directie is bezig met de uitwerking van de procedures waarmee moet worden voorkomen dat OFC-structuren waarbij de EIB betrokken is worden aangewend voor verboden activiteiten zoals witwassen van geld, financieren van terrorisme, belastingfraude, belastingontduiking en bepaalde belastingconstructies. Tijdens de bijeenkomst van de Ecofin-Raad op 2 september 2009 deed de Raad het verzoek om gemeenschappelijke richtlijnen voor IFI's op te stellen, waarin de beleidslijnen en praktijken zouden worden vastgelegd die zij zouden moeten volgen ten aanzien van jurisdicties die weigeren hun medewerking te verlenen. De Raad voegde aan zijn verzoek toe dat het nieuwe beleid van de EIB hiertoe als voorbeeld zou kunnen dienen.

In navolging van andere IFI's zijn in 2009 enkele proactieve initiatieven opgestart, gericht op het voorkomen of vermijden van fraude bij de door de Bank ondersteunde projecten. Deze initiatieven zullen naar verwachting leiden tot een hoger aantal beschuldigingen en tot een toenemende behoefte aan samenwerking met OLAF en de IFI's, onder andere in de vorm van gezamenlijke onderzoeken in gevallen waarbij meerdere instellingen betrokken zijn.

Binnen de Bank is een intensief programma gestart dat bedoeld is om het fraudebewustzijn onder operationele medewerkers te verbeteren. Ook is er een proactief integriteitsonderzoek geweest, waarin met behulp van risicobeoordelingsinstrumenten de projecten worden aangewezen die wellicht gevoelig zijn voor fraude of corruptie maar waarvoor nog geen concrete verdenkingen zijn gemeld.

2.3 Beste bankpraktijken

De Bank blijft zichzelf vrijwillig onderwerpen aan de door de belangrijkste EU-wetgeving gestelde eisen en de voor de bankensector geldende standaarden, voor zover deze van toepassing zijn op de activiteiten van de Bank. De Bank acht het tevens van groot belang dat andere relevante standaarden van beste bankpraktijken worden ingevoerd; deze praktijken zijn door het Comité na overleg met de diensten van de Bank vastgelegd in een speciaal kader.

Op het gebied van goed bestuur en waarderingsgrondslagen voor de financiële verslaggeving voldoet de Bank al aan de op haar van toepassing zijnde beste bankpraktijken zoals omschreven in het kader. Op een aantal andere belangrijke gebieden, zoals kapitaalvereisten en beheer van de liquiditeitsrisico's, voldoet de Bank bijna volledig aan de in het kader omschreven beste bankpraktijken.

Punten waarop de naleving kan worden verbeterd zijn aangegeven en maatregelen, beoordelingen of onderzoeken zijn gepland om hieraan gevolg te geven. De procedurele handboeken en interne controlekaders van de Bank worden waar nodig bijgewerkt om de naleving in de dagelijkse bedrijfsvoering zeker te stellen. De Bank erkent dat door ontwikkelingen in de activiteiten van de Bank het nodig is om de beste bankpraktijken continu te blijven heroverwegen en zij zal waar nodig de desbetreffende interne maatregelen hierop aanpassen.

2.4 Bijzondere maatregelen voor beheer en bewaking van risico's

De Bank heeft haar kader voor de doorlopende beoordeling van kredietrisico's versterkt door een strengere bewaking van de belangrijkste risico-indicatoren, waaronder de solvabiliteitsratio's van Bazel II, de spreiding van vermogensbestanddelen binnen de bestaande portefeuilles en bij nieuwe transacties, de ontwikkeling van de *watch-list* en het Fonds voor algemene Bankrisico's, risicoconcentraties en schommelingen in de kredietwaarderingen van bepaalde cliënten. Voorts heeft de Bank een kader voor stresstesting ontwikkeld dat voldoet aan de beste bankpraktijken voor risicobeheer, waarmee de gevolgen van de verslechterde kredietomgeving voor de kapitaalsituatie van de Bank wordt getoetst.

De Bank blijft de methodes van haar risicobeheer doorlichten en verbeteren. In 2009 werd een aantal aanpassingen en verbeteringen doorgevoerd ter versterking van het beleid inzake kredietrisico's en de daarmee samenhangende nalevingsrapportage.

Zoals verwacht in verband met de marktomstandigheden is er sprake van een stijging van de kredietrisico's binnen de kredietportefeuille van de Bank. Dit is enerzijds toe te schrijven aan de toenemende druk op de kredietwaardigheid van de bestaande tegenpartijen, die werd veroorzaakt door de voortdurende economische crisis, en anderzijds aan nieuwe transacties die samengingen met een hogere mate van kredietrisico.

Verdere verlagingen van de interne kredietwaarderingen zullen in 2010 waarschijnlijk worden voortgezet, nu de effecten van de crisis doorsudderen en op de Bank een beroep wordt gedaan om steun te bieden aan een naar verwachting zwakke economische groei. Men kan echter in redelijkheid aannemen dat het merendeel van de verlagingen worden veroorzaakt door factoren waarop de Bank geen invloed heeft.

De Bazel II-solvabiliteitsverhouding van de Bank stond aan het eind van het boekjaar op 30,3% en daalt langzaam, vooral ten gevolge van het hogere risicogehalte van nieuwe ondertekende leningen. Dit percentage ligt aanzienlijk hoger dan het minimumvereiste van Bazel II en de huidige interne limiet van de Bank zelf, die op basis van de in 2009 uitgevoerde stresstests op 25% ligt. De methode waarmee deze interne limiet wordt bepaald houdt rekening met de langlopende aard van de kredieten van de Bank en de verminderde versnippering van haar portefeuille. De methode wordt voorts extern besproken en wordt door de Bank als een goed middel beschouwd om haar AAA-kredietwaardering veilig te stellen. Overeenkomstig de aanbevelingen van Bazel II worden de stresstests periodiek uitgevoerd en wordt de daaruit voortvloeiende interne limiet zonodig aangepast. Het Fonds voor algemene Bankrisico's nam in het boekjaar met 0,15 basispunten toe en vertegenwoordigde ultimo boekjaar 0,51% van de totale portefeuille; dit is een

weerspiegeling van het totaal verwachte verlies op de ondertekende overeenkomsten. In afwachting van de goedkeuring van de Raad van Gouverneurs en overeenkomstig de nieuwe statuten gaat de Bank het bestaande kader van reserves herzien en een reserve voor globale kredieten invoeren, ter vervanging van het Fonds voor algemene bankrisico's. De *watch-list* is enigszins gegroeid ten opzichte van 2008; eind 2009 bedraagt de *watch-list* 0,37% van de portefeuille. In de context van de definitieve goedkeuring van de jaarrekeningen over het boekjaar 2009 zal de Bank voorstellen doen aan de Raad van Gouverneurs voor de vorming van een algemene reserve voor kredietverlening en een reserve voor speciale activiteiten.

Toezicht – in verband met de sterke groei van de portefeuille blijft de Bank zich toeleggen op het versterken van haar mogelijkheden om intern toezicht te houden op haar tegenpartijen en adequaat te reageren op een mogelijke toename van het aantal contractbreuken en probleemsituaties ten gevolge van de verslechtering van de financiële en economische omstandigheden. Om deze reden heeft de Directie besloten om het toezicht op de uitstaande kredieten in alle geografische regio's onder te brengen bij een nieuw Directoraat Beheer en herstructurering van verrichtingen. Het gebruik van externe kredietwaarderingbureau's wordt steeds meer aangevuld door de interne kredietbewaking van de Bank.

Er zijn enkele belangrijke verbeteringen aangebracht in het beheer van de liquiditeitsrisico's. De toegang tot het Eurex repo-platform is in 2009 tot stand gebracht, waardoor de Bank toegang heeft tot de liquiditeitstransacties van de Swiss National Bank. Voorts hebben gesprekken met de Europese Centrale Bank geleid tot een ongeëvenaarde toegang tot de monetaire beleidstransacties van het Europese systeem van centrale banken, via de Banque Centrale de Luxembourg. De Directie heeft ook haar goedkeuring verleend aan het eerste noodplan voor liquiditeiten; dit omvat onder andere stresstests voor de liquiditeit die voldoen aan de aanbevelingen van de Bank voor Internationale Betalingen.

2.5 Ondernomen acties

IFRS-waarderingsgrondslagen (dochteronderneming vgl. met Groep) – De EIB en het EIF houden beide beleggingsportefeuilles aan die uit vergelijkbare soorten treasury-obligaties bestaan; door de EIB-Groep worden deze geclassificeerd als "tot de vervaldatum aangehouden". In 2006 werd de jaarrekening van het EIF voor het eerst opgesteld conform de internationale standaard voor jaarrekeningen (IFRS), zoals aanvaard binnen de Europese Unie. Het EIF paste IFRS 1 *Eerste toepassing* toe, op grond waarvan entiteiten vier verplichte en twaalf optionele vrijstellingen mogen hanteren. Het EIF besloot om gebruik te maken van de volgende optionele vrijstelling:

- *Classificatie van eerder opgevoerde financiële instrumenten: opvoering en waardering, waarmee het is toegestaan om een financieel instrument bij eerste opname te classificeren als een financieel actief of financieel passief en tegen de reële waarde in de winst-en-verliesrekening op te nemen dan wel als een voor verkoop beschikbaar financieel actief. Bij de eerste toepassing mag de classificatie ingaan op de datum van de overgang naar IFRS. Het EIF heeft van deze vrijstelling gebruik gemaakt en de eerder als "tot de vervaldatum aangehouden" EIF-beleggingsportefeuille per de datum van de overgang geherclassificeerd als "voor verkoop beschikbaar".*

De bovenvermelde toepassing is goedgekeurd door de vorige externe accountant van de EIB-Groep, Ernst & Young, onder voorwaarde dat het EIF deze obligaties nooit zou verkopen, omdat dan de beleggingsportefeuille van de gehele EIB-Groep zou moeten worden geherclassificeerd als "voor verkoop beschikbaar". Omdat het voor de EIB-Groep belangrijk was om een dergelijke herclassificatie te vermijden, werd tussen de EIB en het EIF afgesproken geen nieuwe beleggingen onder te brengen bij de beleggingsportefeuilles van beide entiteiten en alle terugstortingen te herbeleggen in andere vergelijkbare "voor verkoop beschikbare" portefeuilles.

Er bestaan nog steeds enkele verschillen in de verantwoording conform IFRS tussen de financiële verslaggeving van het EIF zelf en van de EIB-Groep. Een verdere harmonisatie zal plaatsvinden bij de geplande toepassing van de nieuwe waarderingsgrondslagen van IFRS 9.

IT-expertise – De Bank is verheugd over de eventuele benoeming bij het Comité van een lid of waarnemer met ervaring op het gebied van IT-risico's. De Directie erkent volledig de kracht en het belang van IT voor de bedrijfsvoering en is zich ervan bewust dat investeringen in IT onontbeerlijk zijn voor een doelmatige en efficiënte organisatie en voor het beheer van de beveiligingsrisico's die samenhangen met de IT-systemen van de Bank.

Kloofanalyse inzake risico's – In 2010 begint de Bank met de ontwikkeling van een methode om risico's in kaart te brengen, zodat deze in de toekomst kunnen worden gesignaleerd en beoordeeld. Dit proces wordt in eerste instantie gebruikt voor de risico's die direct door het Directoraat Risicobeheer zijn gesignaleerd.

Herziening van limieten voor tegenpartijen – Als onderdeel van het proces om het beleid en de verslaggeving van de Bank te laten voldoen aan de beste bankpraktijken, bestudeert de Bank de voorwaarden zoals vastgelegd in de in november 2009 gewijzigde EU-richtlijnen. Het interne beleid inzake kredietrisico's van de Bank wordt geanalyseerd in het licht van de nieuwe voorwaarden. Met behulp van de resultaten van de analyse kunnen de gevolgen van de richtlijnen voor het beheer van de risico's verbonden aan grote uitstaande posities voor de Bank worden bepaald. Gezien het feit dat de EU-richtlijn geen expliciete details geeft over de toepassing van bepaalde waarderingsgrondslagen, zullen sommige interpretaties pas duidelijk worden nadat de gewijzigde EU-richtlijn is verwerkt in de nationale wetgeving, hetgeen naar verwachting pas eind 2010 zal geschieden.

Nieuwe mandaten en producten – In oktober 2009 gaf de Directie toestemming voor de vorming van een Comité nieuwe zakelijke gebieden, dat zich zal richten op de toetsing van voorstellen voor technische bijstand en partnerschappen voordat deze worden ingediend bij de Directie en tevens zal zorgen voor een uniforme aanpak. Verder ondersteunt de Directie de herziening van de rol en omvang van het Comité nieuwe producten, zodat dit Comité de nieuwe producten en initiatieven op grondige en gestructureerde wijze kan beoordelen, in aanvulling en in samenwerking met het Comité nieuwe zakelijke gebieden. De operationele procedures van het Comité nieuwe producten zijn reeds aangepast, waardoor een meer systematische identificatie van kritische onderwerpen mogelijk is geworden. De volledige herziening van het Comité nieuwe producten evenals de vorming van het Comité nieuwe zakelijke gebieden zal plaatsvinden in de eerste helft van 2010. Verder zijn de taken van de voormalige afdeling "Actie voor groei – instrumenten" verruimd om de operationele kennis omtrent nieuwe kredietproducten van de EIB te concentreren en in een zo vroeg mogelijk stadium de ervaringen met andere onderdelen van de Bank te kunnen uitwisselen; de afdeling is omgevormd tot de afdeling "Nieuwe producten en speciale transacties".

3 DE INVESTERINGSFACILITEIT

3.1 Bestemming van de middelen

De Bank is belast met het beheer van de Investeringsfaciliteit, die met begrotingsmiddelen van de EU-lidstaten wordt gefinancierd. De middelen van de Investeringsfaciliteit worden samen met de eigen middelen van de Bank ingezet voor de financiering van projecten in de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, alsmede in de landen en gebieden overzee (ACS-landen en de LGO). De middelen van de Investeringsfaciliteit en de Bank vullen elkaar aan. De activiteiten van de Investeringsfaciliteit zijn doorgaans gericht op het riskante marktsegment van particuliere projecten, die over het algemeen niet voldoen aan de behoudende eisen die worden gesteld aan de financiering van transacties uit eigen middelen.

3.2 Gemeenschappelijk platform voor beheer- en interne controlefuncties

De belangrijkste transacties en interne activiteiten betreffende het beheer van de Investeringsfaciliteit vallen onder dezelfde processen, procedures en infrastructuur als die van de Bank. Daarom zijn de belangrijkste beheer- en interne controlefuncties, met name op het gebied van risicobeheer, interne audit, personeelsbeheer, liquiditeitenbeheer en de financiële verslaggeving, dezelfde als van de EIB. Om deze reden worden ook de externe mandaten, waaronder die van de Investeringsfaciliteit, door de externe accountant gecontroleerd.